

Generatio Aequivoca, installation view, MMSU Rijeka
video loop, 5 min. 2008, silent

FIRULE

Ljudi obično šetaju po šetnicama, parkovima ili prirodi. Hodanje pokraj brze prometnice, međutim, može biti jednako zanimljivo. Nedavno sam propješačio petnaestak kilometara uz jednu takvu cestu. Tijekom dva i pol sata hoda imao sam, između ostalog, priliku razmišljati o vremenu koje mi kao pješaku treba da pređem određenu razdaljinu i o vremenu koje je za istu razdaljinu potrebno nekome tko se vozi u automobilu. Umor, bol u nogama, ritam disanja, zvuk jurećih automobila itd., sve mi je to govorilo da moje vrijeme nema ništa zajedničko s vremenom ljudi u automobilima, iako prevaljujemo isti put. Ogromna razlika u vremenu kojeg smo trebali da bi prešli istu razdaljinu, ogromna razlika u brzini kretanja naših tijela, razdvajali su i naš doživljaj stvarnosti. Socijalne, ekonomske ili kulturne razlike među ljudima kojima smo svakodnevno svjedoci, kao da su se, zahvaljujući ovom pješačkom iskustvu, metafizički produbile. Stara istina da postoji fizikalno vrijeme koje mjerimo satom, odnosno kalendarom i vrijeme koje doživljavamo kao neko naše osobno vrijeme, kao vrijeme koje protiče u hodanju od točke A do točke B, od rođenja do smrti, zorno mi se ukazala taj dan.

Izložbu Dana Okija čine tri video-rada, odnosno tri filma, ukoliko pod filmom razumijemo različite eksperimente sa “slikama u pokretu”. Svaki se od radova može doživjeti i interpretirati na više načina. Moguće je da nas video-rad pod nazivom “Ples” potakne na razmišljanje o ontološkom odnosu čovjeka i životinje. Gdje je granica koju čovjek povlači između sebe i prirode? Jesu li sve životinje inteligentna i samosvjesna bića ili te ljudske odlike posjeduju samo određene vrste? Koje su to vrste, te tko bi trebao provesti selekciju? Neki će možda pred “Plesom” razmišljati o važnosti holizma, o harmoničnoj vezi koja se mora uspostaviti između čovjeka i prirode i tome slično. Četverokanalna projekcija “Firule” može potaknuti drugačija razmišljanja, drugačije osjećaje. Dok će jedne dirnuti mijena melankoličnog pejzaža dalmatinske obale, druge može zaintrigirati picigin ili običaj ispiranja nogu prije nazivanja natikača ili japanki. “Post festum” posjetitelja izložbe može, pak, suočiti s depresivnim mislima. Napuštene tvornice, zagađeni okoliš, djeca prepuštena sama sebi i slično guraju interpretaciju ovog rada prema političkoj i ekonomskoj krizi kroz koju upravo prolazimo. Ukratko, ideje, asocijacije i osjećaji koje ovi radovi mogu izražavati nisu malobrojni i svatko je pozvan da ih tumači kako može i želi.

Meni se, međutim, čini da radovi okupljeni na ovoj izložbi govore o tri vrste filmskog vremena, osobito o odnosu fizikalnog, filmskog i našeg osobnog vremena.

Prvu vrstu - predstavljenu video-radom “Ples - možemo za potrebe ovoga teksta nazvati poetikom zatvorenog vremenskog kruga (eng. loop). Njzino osnovno obilježje je manipulacija vremenom, odnosno ukidanje vremenskog toka. U “Plesu” realni se događaj - zajedničko kružno plivanje čovjeka i kita - produžuje u beskonačnost. U trenutku kada nam se učini da će se čovjek i kit razdvojiti, da će događaj krenuti za čvrstom logikom fizikalnog vremena, autor ih jednostavnom tehnološkom operacijom vrati u još jedan krug. Nakon njega u još jedan, pa u još jedan, i tako unedogled. Stoga, u “Plesu” vrijeme kao da stoji. Ili još preciznije, u njemu se uz pomoć tehnologije negira naše osjećanje vremenskog toka. Možda se i zbog toga, a ne samo zbog nelagode koju osjećamo zbog životinje koja se ponaša “neprirodno”, čini da film ispituje naše strpljenje.

Video-rad “Firule” oslanja se, pak, na poetiku nadzorne kamere. Umjesto manipulacije fizikalnim vremenom, ovdje je riječ o njegovoj registraciji. Kamera pričvršćena za stup snima splitsku plažu tijekom četiri godišnja doba. U “Firulama”, filmsko se vrijeme poklapa sa fizikalnim vremenom. Ako “Ples” negira vrijeme prikazujući sadašnjost koja se neprestano ponavlja, onda “Firule” prikazuju tok vremena i to toliko detaljno da postajemo svjesni njegove ogromnosti. Vrijeme se u ovom četverokanalnom filmu rasteže kao u Zenonovom paradoksu: očito je da svjedočimo nekom događanju - kretanju valova, šetnji psa, kupanju, igri itd. - ali ako pokušamo zamisliti početak ili kraj tog događanja, odnosno početak ili kraj filma, morat ćemo zbog uzaludnosti napora ubrzo odustati. Čak i slučaja da “fabulu” filma ograničimo na kadar, na ono što vidimo, da se ne bavimo enigmom trenutka i prostora u kojem, primjerice, pas izlazi u šetnju, potraga za krajevima “priče” bit će teška, ako ne i nemoguća, jer u kojem trenutku počinje kretanje valova, u kojoj luci je isplovio brod? Vrijeme “Firula” vrijeme je koje je toliko prostrano da ga je gotovo nemoguće obuhvatiti, razumjeti ili osjetiti. Oki ovdje kao da slijedi spisateljsku poetiku Javiera Maríasa, Španjolca prevedenog i na hrvatski jezik, koji u jednom intervju kaže kako u svojim romanima pokušava “dopustiti postojanje onom vremenu koje nema vremena postojati”. “Kada se stvari događaju”, kaže Marías, “ mi ne znamo zapravo što se događa. Možete provesti cijelu noć radeći nešto, primjerice, prepirati se s voljenom osobom, a da na kraju jedino što vam ostane u memoriji jeste neki kratki trenutak, ili jedna minuta, ili neka rečenica, ili neka slika (...) U romanu možete te stvari imati u stvarnom trajanju.”

U “Post festumu” se, pak, Oki služi poetikom igranog filma. Filmska (vremenska) montaža, kamera iz ruke, izmjena kadrova, filmski likovi, dijalog - gotovo cijeli repertoar igrano-filmskih sredstava upotrijebljen je u oblikovanju ovog kratkog filma. Njegovo vrijeme je vrijeme (enigmatične) priče, linearne sukcesije međusobno povezanih događaja. Kao i “Ples”, i “Post festum” manipulira s vremenom, no dok prvi negira naš doživljaj

vremena, potonji ga pojačava: zamišljamo društveni prostor iz kojeg dolaze likovi u filmu, tražimo logiku koja vodi do njihove konfrontacije, ukratko, pronalazimo smisao u odnosu između onoga što nije prikazano, što je negdje bliže ili dalje u vremenu (fabula) i onoga što gledamo (siže). S druge strane, u odnosu na "Firule", očito je da "Post festum" ne prikazuje neki isječak stvarnog, fizikalnog vremena čiji se krajevi udaljavaju od nas razmjerno naporima koje ulažemo u njihovo sagledavanje, nego kreira jednu artifičijelnu vremensku cjelinu koja je bliska našem iskustvu. (U ovoj bliskosti možda leži jedan od razloga zbog kojeg je publika sklonija realističkim umjetničkim prosedeima). Ovdje, također, dolazimo do jednog zanimljivog paradoksa. Naime, filmsko, dakle fikcionalno vrijeme "Post-festuma" bliže je našem stvarnom, svakodnevnom doživljaju vremena, iskustvu onih ne-izmišljenih Mariásovih ljubavnika koji se dan nakon prepirke sjećaju malog broja nekih, možda ključnih, a možda banalnih momenata - šarena odjeća djece koja se igraju, nestvarna bjelina industrijskog otpada, tjeskobno lice novinarkе (aktivistkinje?) - nego vremenu "protagonista" s plaže na Firulama - mol, drvo, tuš, val, kupači - koji žive vrijeme u njegovom "stvarnom trajanju", vrijeme u kojem se, zahvaljujući poetici nadzorne kamere, fizikalno i filmsko vrijeme gotovo poklapaju. Tako nekako ispada kao da je "Firule" napisao Mariás, a ne snimila skrivena kamera, a da je "Post festum" video-dnevnik nekoga tko u osnovi ne zna što se događa, pa si postavlja pitanja na koja ne zna odgovor: zašto je tlo bijelo?, što djeca rade na ovakvom mjestu?, otkuda su došli ljudi sa kamerom?, zašto žena galami? itd.

Klaudio Štefančić

U jednom od recentnijih radova naslovljenom *Generatio aequivoca* (2008), Dan Oki se usredotočuje na popularno kupalište Bačvice u Splitu – gradu u kojemu ovaj multimedijalni umjetnik živi i radi niz godina. Ljeti su Bačvice poznate po tome što su prepune kupača koji traže osvježenje od vrućine i opuštenu igraju picigin u plitkoj vodi. Video – jedan kadar snimljen statičnom kamerom velike definicije i prikazan kao jednokanalna video projekcija – posjeduje dvodimenzionalnu, gotovo slikarsku odliku; plava površina mora vrvi siluetama u kupaćim gaćicama. Ipak, posebnim kadriranjem ovog jednog jedinog kadra, Okijevi dokoni plivači prestaju biti samo sudionici uobičajenog dnevnog prizora s plaže; s obzirom da su svi detalji njihove okoline, osim mora, ostavljeni izvan kadra, oni postaju odvojeni od stvarnosti kako njihovi repetitivni pokreti postaju autoreferencijalni, mehanički i apsurdni. Što se tiče naslova, autor koristi latinski izraz za „spontanu generaciju“ – jednu od najranijih teorija o nastanku vrsta. Ova teorija, razvijena u vrijeme rane grčke filozofije a razrađena, raspravljana i propitivana kroz stoljeća, uvodi koncept spontane transformacije nežive tvari (kao što su zrak, voda i zemlja) u složene oblike života. I dok je taj koncept na mnoge načine utjecao na djela velikog broja filozofa, prirodoslovaca i biologa, u kontekstu Okijevih radova on dobiva dodatna metaforička značenja. Kompozicija videa podsjeća na rane renesansne slike, posebice na Hieronymusa Boscha i njegova zanosna i iznimno simbolična djela *Posljednji sud* i *Vrt naslade*. U ovim ikonskim slikama, kao u *Generatio aequivoca*, postoji stalna frikcija između višesmjernih, često nepravilnih pokreta pojedinih protagonista i osjećaja posvemašnje nepomičnosti i zarobljenosti unutar okolnog apstrahiranog prostora.

Željka Himbele

Generatio Aequivoca, still image, video loop, 5 min. 2008, silent

Firule, installation view, Kazamati, Osijek
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, still image 1st channel
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, installation view, Kazamati, Osijek
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, still image 2nd channel
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, installation view, Kazamati, Osijek
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, still image 3rd channel
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, installation view, Kazamati, Osijek
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Firule, still image 4th channel
video installation, 4 channels, 3-10 min loop, 2012, silent

Satan Tango, installation view, Kazamati, Osijek
2 min loop, 2012, silent

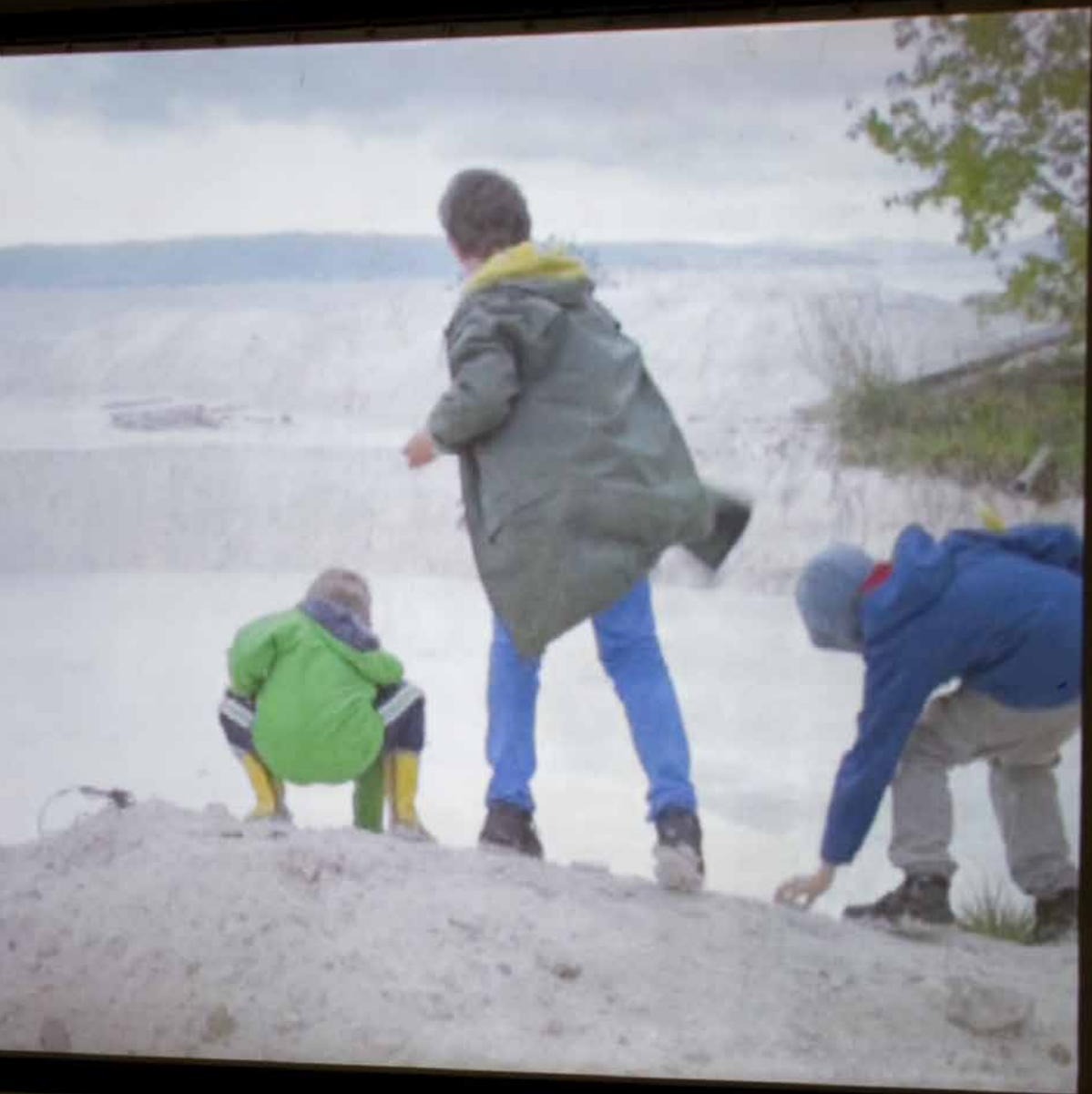

Satan Tango, still image
video loop, 2 min., 2012, silent

Post Festum, installation view, Kazamati, Osijek
5 min loop, 2012, silent

Post Festum, still image
video loop, 5 min., 2012, silent

People usually walk on hiking trails, in parks or nature. However, hiking along a highway can be just as interesting. Recently, I hiked about fifteen kilometres along one such highway. During those two and a half hours I also had the chance to think about the time I need, as a hiker, to cross a certain distance and the time somebody in the car needs to cross the same distance. Tiredness, leg pain, breathing rhythm, the sound of racing cars, etc., all of that told me that my time had nothing to do with the time of people in the cars, although we were crossing the same distance. A huge difference in the time we needed to cross the same distance, a huge difference in the speed our bodies moved, also separated our experiences of reality. Thanks to this hiking experience it seemed like the social, economic or cultural differences among people, the ones we witness on a daily basis, metaphysically deepened. That day I realized the old truth that there is a physical time we measure by clock and a calendar and that there is the time we perceive as a personal time, time that elapses in walking from point A to point B, from birth to death.

Dan Oki's exhibition consists of three video works, i.e. three films, if by film we understand different experiments with "moving images". Each of the works can be experienced and interpreted in several ways. Video-work titled «Dance» could make us think about the ontological relation between man and animal. Where is the line the man draws between himself and the nature? Are all animals intelligent and self-aware, or do only some species possess those human qualities? What species are those, and who should carry out the selection process? In front of this video-work some might think about the importance of holism, about the harmonious relationship that needs to be established between man and nature, and the like. The four-channel video projection "Firule" can provoke different thinking, different feelings. While some will be touched by the change of a melancholic landscape of the Dalmatian coast, the others might be intrigued by picigin¹ or the custom of washing the feet before putting on slippers or flip flops. On the other hand, "Post Festum" might face the visitor with depressive thoughts. Abandoned factories, polluted environment, children left to themselves, etc., push the interpretation of this work towards political and economic crisis we are going through. In short, there are more than a few ideas, associations and feelings these works might express, and everyone is invited to interpret them as they can and wish.

To me, however, it seems that the works at this exhibition talk about three types of screen time, especially about the relation between physical, screen and our personal time. For the purposes of this text, we can call the first type – represented by the video-work "Dance" – the poetics of the loop. Its primary feature is time manipulation, i.e. the elimination of time. In "Dance", a real event – joint circular swimming of a man and a whale – extends into infinity. In the moment when it seems that the man and the whale are going to part, that the event will follow a firm logic of the physical time, the author pushes them back to another round, with a simple technological operation. After that another one, then another one, and so on to infinity. Thus, in "Dance", it seems like time is standing still. Or, even more precisely, with the help of technology it negates our sense of time. Maybe also because of that, and not only because we feel uneasy about the animal that behaves "unnatural", the video tests our patience.

Video-work "Firule" relies, however, on the poetics of surveillance cameras. Instead of manipulating the physical time, it records it. Camera attached to a pole captures this beach in Split during the four seasons of the year. In "Firule", screen time coincides with the physical time. If "Dance" negates the time by showing a reality that constantly repeats itself, then "Firule" presents the time in such a detail that we become aware of its vastness. The time in this four-channel video projection stretches like in Zen's paradox: it is obvious that we are witnessing some event – the movement of the waves, walking the dog, swimming, playing, etc. – but if we try to imagine the beginning or the end of the event, i.e. the beginning and the end of the video, soon we will have to give up due to the futility of our efforts. Even if we restrict the "story" of the video to a frame, to what we can see, without dealing with the enigma of the moment and the space in which, for example, a dog goes for a walk, the quest for the ends of the "story" will be difficult, if not impossible; when do the waves start, which harbour did the ship sail from? The time of "Firule" is the time so vast that we can barely comprehend, understand or experience it. It is like Oki follows the writer's poetics of Javier Marías, Spaniard who has also been translated into Croatian, who, in one of his interviews, said that in his novels he tries to "allow the existence of the time that has no time to exist". "When things are happening", says Marías, "we do not really know what is happening. You can spend the whole night doing something, for example arguing with a loved one, and in the end the only thing that stays in your memory is a short moment, or a minute, a sentence, an image (...)" In a novel you can experience all these things in their real duration."

In "Post Festum" Oki uses the poetics of a feature film. Film (time) editing, hand-held camera, the exchange of frames, film characters, dialogue – almost the entire repertoire of feature-film techniques is used in designing this short film. Its time is a time of a (an enigmatic) story, linear succession of interrelated events. Like "Dance", "Post Festum" also manipulates time, but while the former negates our sense of time, the latter enhances it: we imagine a social space the characters in the video come from, we look for logic that leads to their confrontation, in short, we find the sense in the relation between what hasn't been shown, what is somewhere closer or further away (the plot) and what we see (the story). On the other hand, in relation to "Firule", it is obvious that "Post Festum" does not show a fragment of the real, physical time the ends of which move further away from us in proportion to the efforts we invest into their examination, but it creates an artificial time unit close to our experience. (This closeness might be the reason audience is more prone to realistic art techniques.) Here, we also come to an interesting paradox. Namely, screen, i.e. fictional time of "Post Festum" is closer to our real, everyday experience of time, the experience of those non-fictional Marías's lovers who, a day after the argument, remember some, maybe key, and maybe banal moments – colourful clothes of children playing, unrealistic whiteness of industrial waste, anxious face of a news reporter (a female activist?) – than to the time of the "protagonists" on the Firule Beach – wooden bridge to the sea, wood, shower, wave, bathers – who live in its "real duration", time in which, thanks to the poetics of surveillance cameras, physical and screen time almost coincide. Somehow, it seems like Marías wrote "Firule", and not like they were recorded by a surveillance camera, and "Post Festum" seems like a video-diary of someone who basically does not know what is happening, so they ask themselves the questions they cannot answer: why is the ground white? what are children doing in such a place? where did people with the camera come from? why is the woman yelling? etc.

Klaudio Štefančić

In his work entitled *Generatio aequivoca*, Dan Oki focuses on the popular public beach Bacvice in Split—a Croatian town where this multimedia artist has lived and worked for a number of years. In the summertime, Bacvice is known for being packed with swimmers looking for an escape from the heat, leisurely playing with the ball in the shallow waters. The video—a single take by a static, high definition camera, and exhibited as a single channel video projection—holds a two dimensional, almost painterly quality; blue surface of the sea swarms with the figures in bathing suits. By particular framing of this single take shot, however, Oki's idle swimmers are no longer merely the participants in a common daily beach scene; since all the details of their surroundings apart from the sea are left out of the frame, they become detached from the real world as their repetitive actions unfold as self-referential, mechanical and absurd. As for the title, the artist appropriates the Latin term for "spontaneous generation" - one of the earliest theories of the origin of species. Developed through the early Greek philosophy, and elaborated, debated and challenged throughout the centuries, this theory introduced the concept of spontaneous transformation of inanimate matter (such as air, water and dirt) into complex life forms. While the concept was in many ways influential for the work of a vast number of philosophers, naturalists and biologists, in the context of Oki's work it acquires additional metaphorical meanings. The composition of the video is reminiscent of the early Renaissance paintings, particularly Hieronymus Bosch's captivating and highly symbolic works *The Last Judgement* and *The Garden of Earthly Delights*. In these iconic paintings, as in *Generatio aequivoca*, there is an ongoing friction between the multidirectional, often erratic movements of the individual protagonists and the sense of an overall stillness and entrapment within the surrounding abstracted space.

Željka Himbele

¹ Traditional ball game from Split, Croatia played on the beach. It is an amateur sport played in shallow water, consisting of players keeping a small ball from touching the water.

Životopis

Dan Oki (Slobodan Jokić, 1965, Zadar) je likovni umjetnik i filmski autor. U svom radu kao medijski umjetnik koristi se medijskom instalacijom, računalnom umjetnošću i internetom. Radovi se temelje na procesima i istraživanjima osobnih, vizualnih i narativnih sadržaja, koji uvjetuju različite medijske forme i načine njihove prezentacije. U središtu njegovog interesa je istraživanje arhiva i vizualne naracije u galerijski artikuliranim kontekstima, novim medijima i filmu.

Svoje prve kratke igrane i eksperimentalne filmove realizira u Zagrebu od 1987 do 1989. godine. 1989. godine diplomirao je novinarstvo i politologiju na sveučilištu u Zagrebu. Od 1991 do 1993. studira film i video na De Vrije Academie u Den Haag-u u klasi profesora Fransa Zwartjesa. Od 1990. godine do 1992. godine je istodobno na Magisteriju Povijest i Filozofija znanosti sveučilišta u Zagrebu. Godine 1996. završava magistarski (Ma) studij iz medijskih umjetnosti na Hogeschool voor de Kunsten u Arnhemu. Od 1997 do 1999. studira na postdiplomskom studiju iz filmske režije i scenaristike na Maurits Binger Film Institute u Amsterdamu.

Od 1996 do 1999. godine predsjednik je Asocijacije medijskih umjetnika grada Amsterdama.

U generaciji je umjetnika koji su u devedestim godinama prošlog stoljeća istraživali likovnost u novim medijima, kinematografske baze podataka, vizualizaciju interaktivnosti, video umjetnost, web art i računalnu animaciju.

Predaje kao redovni profesor na području filma i video umjetnosti pri Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu od 1998. godine, a od 2006. godine i na Dramskoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Osnivač je i autor studija za Film i Nove medije na UMAS-u u Splitu. Na MA studiju odsjeka Glume u Splitu od 2010. godine drži kolegij Režija glumaca na filmu. Predavao je kao gostujući profesor na mnogim Akademijama u Europi, te na Talcolt Parsons sveučilištu u New Yorku.

Živi i radi u Splitu. Svoje filmove i galerijski artikulirane radove prezentirao je u Galerijama i Muzejima, te na Festivalima, u Europi, Sjevernoj i Južnoj Americi i u Aziji.

Njegovi radovi nalaze se u domaćim zbirka Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci i u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, te u nekoliko institucija u inozemstvu kao npr. Monte Video u Amsterdamu ili Video pool u Kanadi, te u nekoliko privatnih kolekcija.

Dobitnik je slijedećih nagrada:

- **T-HT – Muzej suvremene umjetnosti** 2011., 2. otkupna nagrada, Zagreb
- Nagrada **Ivo Kalina**, 2011., Rijeka
- Bienalna nagrada **Rudolf Bunk**, za scenografiju-video režiju u Hamletu redatelja Alaeksandra Ogarjeva, HNK, 2010., Split
- **Black Box ARCO** 2006. za petokanalnu video instalaciju "Oxygen4", Madrid, Španjolska.
- **Grand Prix Videoex 2000** za film "Divine Beings", Zurich, Switzerland 2000.
- **Specijalna nagrada žirija za Nove Medije** na Međunarodnom Festivalu Novog Filma u Splitu, za CD-rom instalaciju "U okolišu himera", Split, Hrvatska 1999.
- **Werkbeurs** nagrada za cjelokupni umjetnički rad od Netherlands Foundation for Fine Arts and Design, Amsterdam 1998.
- **Nagrada žirija** na International Biennial ARTEC'97 za računalnu animaciju "The Householder", Nagoya, Japan, 1997.
- **Treća nagrada za Eksperimentalni film** na Filmskoj reviji Republike Hrvatske, film "V moje oči letio igle", MM Centar, Zagreb, Croatia, 1989.

SAMOSTALNE IZLOŽBE / ONE-MAN EXHIBITIONS

2012. Post Festum, Andiamo Gallery, Marseille, Francuska
2011. Generatio Aequivoca, MMC Kibla, Maribor, Slovenija
2010. Dan Oki Retrospektiva 1989>2010, MMSU, Rijeka
2008. Posljednji Super8mm film, Galerija Galženica, Nova Gorica, Hrvatska
2008. Posljednji Super8mm film, MKC, Split, Hrvatska
2007. NL>imagetexts<CRO.docs, Gliptoteka HAZU, Zagreb;
Gradski Muzej, Bjelovar; Foto klub, Split
2006. Oxygen4, ARCO / Blackbox - C.A. Galerija, Madrid, Španjolska
Ta divna stvorenja, (s Sandrom Sterle), Galerija Križić-Roban, Zagreb.
2005. Oxygen4, Pula film festival, MKC Luka, Pula, Hrvatska
Oxygen4, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, Hrvatska
2002. "interstory.org", (s Sandrom Sterle) Centrum voor Beeldende Kunsten, Leiden, Nizozemska
oxygen4.org, Galerija Josip Račić, Zagreb.
2001. "interstory.org", (s Sandrom Sterle) Gorcums Museum, Gorinchem, Nizozemska
2000. Gene-Pool - U okolišu himera, Galerija Umjetnina, Split.
1998. Vergeten, zich herinneren en weten, Amsterdam College, site specific,
(sa Sandrom Sterle) Amsterdam, Nizozemska
Božanska Bića, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska.
The Householder, Ziegler, Groningen, Nizozemska
The Householder IISG, Amsterdam, Nizozemska
De Lichtschrijver, Het Wilde Weten, Rotterdam, Nizozemska
1995. Transformation Culinaire, W139, (sa Sandrom Sterle i Ivom Martinovićem),
Amsterdam, Nizozemska
1994. Dan Oki Video, Melkweg Video Gallery, Amsterdam, Nizozemska
1992. Frontiers of Images, Melkweg Gallery, Amsterdam, Nizozemska
1991. Slutnja i angažman, MM Centar SC, Zagreb, Hrvatska

SKUPNE IZLOŽBE

2012. Video Instant, La Frische la Belle du Mai, Marseille, Francuska
Removed together, MKC, Split / Alkatraz, Ljubljana, Slovenija
2011. T-Ht Izložba, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
2010. Video Medija, Posljednji Super8mm film, Muzej suvremene umjetnosti, Novi Sad
2009. 36. SPLITSKI SALON, Split, Hrvatska
2008. Videovortex, Multimedijalni kulturni Centar, Split, Hrvatska
Beyond the Future, Mejan Labs-Royal Academy of Fine Arts, Stockholm, Švedska
Paso Doble, MKC, Split
Slick, C.A. Galerija, Pariz, Francuska
2007. Videovortex, FADA ART GALLERY, Ankara, Turska
Zurich Art Fair, C.A. Galerija, Zurich, Švicarska
2006. 35. SPLITSKI SALON, Split, Hrvatska.
Slick, C.A. Galerija, Pariz, Francuska
Vienna Art Fair, C.A. Galerija, Beč, Austrija
Nova Splitska Scena, Galerija Umjetnina, Split, HDLU, Zagreb
2005. Insert, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, Hrvatska
34. SPLITSKI SALON, Split, Hrvatska.
2004. The Short History of Dutch Video Art: Doulon Museum of Modern Art,
Shanghai, Kina; Reykjavik Art Museum, Island; Kunst Centrum,
Hengelo, Nizozemska
2003. Una Breve Historia del Videoarte en Holanda, Museo Nacional Centro
De Arte Reina Sofía, Madrid, Španjolska
Una Breve Historia del Videoarte en Holanda, Museo de Arte & Diseno
Contemporaneo, San Jose, Costa Rica
The Short History of Dutch Video Art, Gate Foundation, Amsterdam
33. Splitski salon, Galerija umjetnina, Split, Hrvatska
2002. Here Tomorrow, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, Hrvatska
oxygen4.org, 7. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
1999. Environment of Chimeras, Blijdorp Zoo, Cell Foundation, Rotterdam,
Ne-slikari slikaju, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska
1998. Galerija umjetnina, Morning Star, Zadar, Hrvatska
After the Orgy, Smart Project Space, Amsterdam, Nizozemska
Non-Painters-Painting Galerie BERLIN-TOKYO, Berlin, Njemačka
Democracy Show, Gate Foundation, Amsterdam, Nizozemska
1997. Monte Video/TBA, Video plaza, Amsterdam, Nizozemska
Is Europe just a word?, Palazzo Pubblico, Siena, Italija
The 5th International Biennale ARTEC'97, Nagoya, Japan
Museum voor Moderne Kunst, "Ateliers Arnhem", Arnhem, Nizozemska
1996. Hrvatske pokretne slike, Kunstkorridoren Nadada, Kopenhagen, Danska
Biennale Gelderland, Museum voor Moderne Kunst, Arnhem,
Nizozemska
1995. Navigations, W139, Amsterdam, Nizozemska
1993. Nova hrvatska umjetnost, Moderna galerija, Zagreb

FESTIVALI, KINO PRIKAZIVANJA

2013. *Dan Oki - Retrospektiva filmova* / Filmstudio, Rim, Italija
2012. *Mrak* / Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
Mrak / Art kino Croatia, Rijeka
Mrak / Kinoteka Zlatna Vrata, Split
2011. *Stranci u Splitu* / Kinoteka Zlatna Vrata, Split
Mrak / Pula film festival, Pula
Mrak / Motovun film festival, Motovun
Predstava / Babylon Cinema, Berlin
Predstava / The THING & White Slab Palace, New York
Predstava / Festival mediteranskog filma, Split
Predstava / Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
2010. *Predstava* / Pula film festival, Pula
Dan Oki - Retrospektiva filma i videa / Art kino Croatia, Rijeka
Dan Oki - Retrospektiva filma i videa / Videomedija, Novi Sad
2009. *Zoogen* / SEE Film Festival, Los Angeles, SAD
Ozone 3 RGB; Zoogen / Video Dumbo Festival, New York, SAD
Posljednji Super8mm film, Festival Dana otvorenog performansa u Splitu, Hrvatska
2008. *Videovortex* / Institute for Network Cultures, Amsterdam, Nizozemska
La Cravata a la Kroata / Gubelkian Foundation / Lisabon, Portugal
Videovortex /Bilkent University / Ankara / Turska
2007. *Zoogen* / International Experimental Film Festival / Madrid, Španjolska
Navigations / 25FPS Međunarodni Festival Eksperimentalnog Filma, Zagreb, Hrvatska
2006. *Zoogen* / Dani Hrvatskog filma
Zoogen: The Householder; Dinamis / Slick, Pariz, Francuska
2005. *Navigations* / International Film Festival Rotterdam, Nizozemska
Oxygen 4 / Motovun Film Festival, Motovun, Hrvatska
Ozone 3 RGB / Dani Hrvatskog Filma, Zagreb
2004. *Oxygen 4* / De Balie, Amsterdam, Nizozemska
Obrnuti smjer / Hrvatski video, Millennium, New York, SAD
2003. *Oxygen 4* / Kunsthalle Fridericianum, Kassel, Njemačka
Psycho / Dani hrvatskog filma, MM Centar (Klasići hrvatskog videa) Zagreb,
2002. *Krotilci časa* / Slovenian Film Festival, Portorož, Slovenija
Dinamis /Frame by frame, Bunkier Sztuki, Krakow, Poljska
Dinamis / Frame by frame, Ujazdowski Castle Centre for Contemporary Art, Varšava, Poljska
oxygen4.org, 7. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
2001. *Vice Versa*, Transmediale, Berlin, Njemačka
The Householder / Novi hrvatski film, Magyar Filmtudományi Intezet, (Mađarski filmski institut) Budimpešta, Mađarska
2000. *Vice Versa*, World Wide Video Festival, Amsterdam, Nizozemska
Divine Beings, Williamsburg Brooklyn Film Festival, New York, SAD
Divine Beings, VideoeX, Zürich, Švicarska
1999. *Divine Beings*, Viper, TV-Gallery, Luzern, Švicarska
Divine Beings, Impakt, TV-Gallery, Utrecht, Nizozemska
Divine Beings, European Media Art Festival, Osnabruck, Njemačka
Dinamis / Possible maps, V-Tape, Toronto, Kanada
Dinamis / Possible maps, Western Front, Vancouver, Kanada
Environment of Chimeras, 4. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
1998. *Divine Beings*, Image Forum Festival, Tokyo, Osaka; Japan
The Householder, Lantare/Venster, Cinema Mediterranee-Hrvatska, Rotterdam, Nizozemska
Divine Beings, Videonale 8, Bonner Kunstverein, Bonn, Njemačka
Divine Beings, 3. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
Navigations / Hrvatski video, Millennium, New York, SAD
1997. *VMK*, Steim, Amsterdam, Nizozemska
The Householder, 10e instants Video Manosque, Manosque, Francuska
The Householder / Hrvatski video, Moderna Galerija, Ljubljana, Slovenija
The Householder, 2. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
1996. *Navigations* / Hrvatski video, Pegasus Theatre, Oxford, Velika Britanija
Dinamis, 10emes Rencontres Video Art Plastique, Herouville-Saint-Clair, Francuska
Navigations, Video Forum, Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, Njemačka
Navigations / Videonale 7, Bonner Kunstverein, Bonn, Njemačka
Navigations / 14th World Wide Video Festival, Den Haag, Nizozemska
Navigations, Monte Video/ Highlights from the '90, MM Centar, Zagreb
Navigations / Hrvatske pokretne slike, Kunstkorridoren Nadada, Kopenhagen, Danska
Dinamis, 1. Međunarodni festival novog filma i videa, Split, Hrvatska
1995. *Separation*, Navigations / New Visions Festival, Glasgow, Velika Britanija
Extra Behaviour Activity / Dani Hrvatskog Filma, Zagreb, Hrvatska
Separation / Festival Video Estavar-Llivia, Francuska
Separation / Edge of the war zone, London Film Makers CO-OP, London, UK
1994. *Separation*, MM Centar, Zagreb, Hrvatska
1993. *Awakening*, Dani hrvatskog filma, Zagreb, Hrvatska
Black Mirror / Innovation1993 - Film and Video Festival: New Croatian Video Art; Cornerhouse, Manchester, Velika Britanija
Noah and Ceremonies on the Water / New Europe: Croatian video art, Kopenhagen, Danska
1991. *Noah and Ceremonies on the Water* / 1st Festival of Meditation Inspired Art, Wroclaw, Poljska
Noah and Ceremonies on the Water, Secrets / Young Croatian Electronic Films, Melkweg, Nizozemska
1989. *V moje oči letijo igle*, Revija hrvatskog filma i videa, MM Centar, Zagreb,

DAN OKI: FILMOGRAFIJA (2013 > 1986)

- Oproštaj**
(HD, igrani film, 80 min. stereo, color, 2013./ Udruga Kazimir, Split)
- Stranci u Splitu**
(Digi Beta, dokumentarni film, 52 min. stereo, color, 2012./ Udruga Kazimir, Split)
- Mrak**
(HD, igrani film, 80 min. stereo, color, 2011./ Udruga Kazimir, Split)
- Predstava**
(HD, igrano - eksperimentalni, 78 min. stereo, color, 2010./ Studio Fugo, Split)
- Zoogen**
(Betacam SP, experimental, 11 min. stereo, color, 2006./ Quadrum Film d.o.o. Zadar)
- Ozone 3 RGB**
(16mm/Betacam SP, experimental, 11 min. stereo, color, 2004./ Dan Oki Productions Split-Amsterdam)
- Kisik 4 (Oxygen 4)**
(DV/Digital Betacam, igrani, 91 min, stereo, color, 2004./Dan Oki Productions-Columna d.o.o./Amsterdam-Split)
- Obrnuti smjer**
(DV, art video, 14 min., stereo, color, 2003, Dan Oki Productions/Split-Amsterdam)
- Krotilci Časa**
(Betacam SP, documentary, 17 min, stereo, b/w, 2001./Slovenska Televizija - En Knap/Ljubljana)
- Vice Versa**
(DV, documentary, 60 min, stereo, color, 2000./Dan Oki Productions/Amsterdam)
- Environment of Chimeras (U okolišu himera)**
(Digital Betacam, 3D animation , 9 min, stereo, b/w, 1999./ Fondation Cell, Rotterdam)
- Divine Beings (Bozanska Bica)**
(Digital Betacam/16mm, experimental film, 29 min, stereo, b/w, 1998./ Smart Project Space/Amsterdam);
- Psycho**
(Digital Betacam/16mm film, experimental music spot, 8 min, stereo, color, 1998./Dan Oki Productions, Amsterdam)
- The Householder (Kucepazitelj)**
(Silicon Graphics-Betacam SP, 3D animation, 10 min, stereo, color, 1997./ Amsterdam's Fonds voor de Kunst/ Amsterdam)
- Dinamis**
(Betacam SP, art video, 8 min, stereo, color, 1996./ Hogeschool voor de Kunsten/ Arnhem)
- Navigations**
(Betacam SP, experimental film, 9 min, stereo, color, 1995./ Dan Oki Production/Amsterdam)
- Extra Behaviour Activity**
(U-matic Hi, art video, 5 min, stereo, color, 1995./ Frankfurt/Amsterdam)
- Separation**
(U-matic Hi, documentary, 20 min, stereo, color, 1994./ Amsterdamse Kunstraad/ Amsterdam)
- Awakening**
(U-matic Hi, art video, 8 min, stereo, b/w and color, 1993./ Moderna Galerija, Zagreb/ Monte Video, Amsterdam)
- Black Mirror**
(U-matic Hi/16 mm, experimental film, 5 min, stereo, color, 1992./ Monte Video/ Amsterdam)
- Noah and Ceremonies on the Water**
(U-matic Hi/S8 mm, experimental film, 18. min, stereo, color, 1991./ Monte Video/ Amsterdam)
- Secrets (Tajne)**
(SVHS, art video, 12 min, stereo, color, 1990./ Dan Oki Production/ Zadar)
- V moje oči letijo igle**
(S8 mm, experimental film, 6 min, mono, color, 1989./ Kino Klub Pan/ Zagreb)
- Roma now-now Donat**
(S8 mm, experimental film, 7 min, mono,color 1988./ Ledeno Doba/ Zadar)
- Moloh**
(S8 mm, experimental film, 6 min, mono, color, 1987./ Ledeno Doba/ Zadar)

FIRULE – DAN OKI

HDLU Osijek

Galerija Kazamat

Prosinac 2012.

Nakladnik: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Osijek

Urednik: Vladimir Frelj

Autor teksta: Klaudio Štefančić

Fotografije: Ana Petrović, autor

Tehnički postav: HDLU Osijek

Grafičko oblikovanje: Davorin Palijan

Tisak: Grafika d.o.o. Osijek

Naklada: 300

Izložba je realizirana sredstvima Ministarstva kulture Republike Hrvatske

